

Fonda „Zeme. Cilvēks. Stari” aicinājums uz lūgšanu par Latviju

Šis gads Latvijai ir ļoti nozīmīgs, jo tuvojas vēlēšanas un mūsu tautai ir iespēja kaut ko mainīt, lai atgrieztu mājās aizbraukušos, lai sakārtotu ekonomiku, sakoptu laukus, liktu valdībai pagriezties uz mūsu pusi. Aicinām katrā kopā būšanas reizē, veltīt pāris minūtes lūgšanai par mūsu tēvu zemi.

„Ja divi no jums virs zemes ir vienā prātā kaut kādas lietas dēļ, ko tie grib lūgt, tad mans debesu Tēvs to tiem dos.” Mateja 18:19

„Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies manā vārdā, tur es esmu viņu vidū” Mateja 18:20

DOMĀM IR MILZU SPĒKS!

RADĪSIM KOPĪGI JAUNU LATVIJU!

- Apsēžamies, pieveram acis, ielaižam zemē saknes un savā iztēlē no putna lidojuma vērojam Latvijas karti; vispirms kopainu, tad mūsu artērijas; Ventu, Lielupi, Daugavu, Gauju;
- Iztēlojamies, kā viņu ūdeņi cauri laikiem, pukstot vienā ritmā ar Zemes sirdi, rāmi plūst uz jūru, nesot tautai svētību, laukiem auglību, ļaudīm pārpilnību;
- Klausāmies ar savu sirdi, kā upju krastos tauta dzied, par darba tikumu, par Mīlestības un Gara spēku, par sapratni, vienotību un diženumu, kā čalo bērni par prieku, par gaismu, kas apņēma katru cilvēku, par vecajiem viedajiem senčiem un viņu mantojumu;
- Tad pamazām ļaujām skatīties Latvijas ainavai, ļaujām, lai domas maigi slīd no Latgales uz Vidzemi, no Vidzemes uz Rīgu, no Rīgas gar līci uz Kurzemi, no Kurzemes uz Zemgali, no Zemgales uz Sēliju utt.
- Iztēlojamies kā silta gaisma no Saules un Dievs svētība no galaktikas centra kā varens ūdenskritums aizmazgā visu veco, nederīgo; aiziet nebūtībā varmācība, skopums, viltība, varaskāre, mantrausība, netiklība;
- Ieelpojam ar visu ķermeni dziļi un mierīgi kopā ar savu dzimteni šo diženo gaismu un ļaujām, lai mūsos un Latvijā sāk dīgt Zelta graudi, ko sensenos laikos ir iesējuši mūsu senči, zinot, ka pienāks diena, kad visa tauta zels kā vienota druva spēkā un tīrībā, lai sāktu viņai Dieva nolemto ceļu uz pārpilnību;
- Iztēlē vērojam, kā veidojas jaunas darba vietas, apcirķņos birst graudi, ganos mauj govis, atplaukst ciemati, sakuplo viensētas, kā novakarē sētsvidū sasaucas ļaudis un smaržo svaigi cepta maize, kā pār jūru peld mājup kuģi, kā atveras vārti un atgriežas pie vecākiem bērni, pie bērniem vecāki;
- Kā cilvēki pirms azaida pateicībā saliek rokas un pasaka paldies Dievam, avotam, kokam, mežam un druvai par to, ka mēs visi atkal esam mājās.

Mēs esam radītāji! Lai top!